

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ เป็นต้นมา ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปหลายประการ ทั้งในด้านกาปกครอง ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษา ได้มีการเรียกร้องจากหลายฝ่าย ให้แก้ไขปรับปรุงหลักสูตร แบบเรียน และวิธีสอน เพื่อให้การศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคมมากขึ้น เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งของชีวิตและของสังคม และการศึกษาที่สอนใหม่บุคคลดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่าง เป็นสุขในปัจจุบันและอนาคต มิใช่เตรียมตัวเพื่อชีวิตในอนาคตเท่านั้น^๒

คณะรัฐบาลซึ่งมีนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐาน เพื่อปฏิรูปการศึกษา มีนายสีป่นนท์ เกตุทัต เป็นประธานกรรมการ คณะกรรมการวางพื้นฐาน เพื่อปฏิรูปการศึกษา ได้กำหนดขอบเขตและวิธีการ เพื่อปฏิรูปการศึกษา และได้เน้นให้เห็นว่าการศึกษาในอนาคตควรจะ

๑. ต้องสร้างควมสำนึกในความเป็นไทยร่วมกัน ความเป็นครอบครัว และการเป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
ของสวนจตุรมุมทวิทยาลัย

ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว "พระบรมราชาบาท พระราชทานแก่ครูใหญ่โรงเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล" วารสารสามัญญศึกษา (ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๘)
หน้า ๓

^๒John Dewey, Democracy and Education (New York: The Macmillan Company, 1954) pp. 1 - 25

๒. ต้องช่วยบุคคลให้เข้าใจและกระตุ้นวาม ที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศตาม
วิถีทางประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ทั้งจะต้องสร้าง เสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ
และหน้าที่ของตน รู้จักรับผิดชอบตนเอง และสังคม มีวินัยและเคารพกฎหมายของบ้าน เมือง

๓. ต้องปลูกฝังให้บุคคลมีค่านิยมในความสุจริต ความยุติธรรมและความเสมอภาคในสังคม

๔. ต้อง เสริมสร้างความรู้ความสามารถแก่บุคคลและกลุ่มชนที่อยู่รวมในสังคมเดียวกัน ให้
สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ รวมทั้งให้สามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและปัญหาต่าง ๆ โดยสันติวิธี

๕. ต้อง เสริมให้บุคคลมีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ให้มีศีลธรรม มีความเชื่อมั่นใน
ตนเอง มีความคิดริเริ่มและใช้ความสามารถให้เกิดผลที่ต่อสังคมใน ส่วนรวม โดยลดความเห็นแก่ตัว
และความคิดที่จะเอาตัวรอดแต่ลำพัง

๖. ต้อง เสริมสร้างความรู้ความสามารถและค่านิยม ในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับ
สภาพที่เป็นจริง ให้รู้จักใช้จ่ายอย่างมีประหยัด

๗. ต้อง เสริมสร้างให้บุคคลมีความรู้ เข้าใจ ในธรรมชาติ สังคม ศิลปะ วัฒนธรรมและ
วิทยาการต่าง ๆ ที่มีความเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอยู่เสมอ แล้วรู้จักนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในทางสร้าง—
สรรค์ พร้อมทั้งนั้นก็รู้จักนำความเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่าง ๆ กิ่งกล่าวมาใช้เป็นประโยชน์ ทั้งแก่บุคคล
สังคมและธรรมชาติ

๘. ต้องส่งเสริมให้บุคคลรักถือศรัทธา รักษาและแสวงหาความจริง และแบบอย่างการดำรง—
ชีวิตที่ดีงาม

เพื่อสนอง ความต้องการของยูเร็นและสังคม และเพื่อให้การศึกษาดำเนินไปอย่างมีประ
สิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายตามที่ตั้งไว้ กระทรวงศึกษาธิการจึงจัดตั้งคณะกรรมการปรับปรุง—

๓ สิบแปดทศกศ. การปฏิรูปการศึกษา (กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช, ๒๕๑๘)

แก้ไขหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และไต่ประกาศใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๘ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- ๑. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
- ๒. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร
- ๓. อัตราเวลาเรียนและคะแนนของรายวิชา
- ๔. การประเมินผล

นอกจากนี้ กรมวิชาการได้จัดทำหนังสือขึ้นหลายเล่ม เช่น

- ๑. คู่มือหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ โครงสร้างของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา การจำแนกหมวดวิชา โปรแกรมการเรียนและคำอธิบายเกี่ยวกับการเรียน
- ๒. คู่มือการประเมินผลการเรียน ซึ่งประกอบด้วยหลักและวิธีประเมินผลการเรียน คำชี้แจงระเบียบประเมินผลการเรียน แนวปฏิบัติในการประเมินผลการเรียน
- ๓. คู่มือแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ สาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร วิธีเลือกโปรแกรมการเรียน การจัดกลุ่มอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

๔ กรมวิชาการ, รายงานสรุปผลการวิเคราะห์หลักสูตรมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๓) หน้า ๒ - ๓

๕ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ (กรุงเทพฯ: แผนกการพิมพ์โรงพิมพ์สารพิศขางพระนคร, ๒๕๑๘) หน้า ๑ - ๘

๖ กรมวิชาการ, คู่มือหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมพุทธศึกษาทหารบก, ๒๕๑๘) หน้า ๑ - ๖๑

๗ กรมวิชาการ, คู่มือการประเมินผลการเรียน (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๘) หน้า ๑ - ๕๕

๘
แผนภูมิโลกกว้างทางการศึกษา ตารางสายวิชาที่เปิดสอนใน ระดับมหาวิทยาลัย ตารางการฝึกอบรม
ทางการศึกษาระดับอาชีวศึกษาระดับสูงหรือเทคนิคเพื่อประกอบอาชีพ ตารางการฝึกอบรมทางการศึกษา
ของสถาบันต่าง ๆ และตัวอย่างระเบียนสะสมของกองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ

วิชาภาษาไทย ถือว่าเป็นวิชาที่สำคัญยิ่งวิชาหนึ่ง ถึงกับหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอน
ปลาย พุทธศักราช ๒๕๐๘ ได้จัดไว้เป็นวิชาบังคับ ผู้ที่จะสำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
ต้องเรียนวิชาภาษาไทย ๘ รายวิชา จำนวน ๑๒ หน่วยกิต คือ

๑. ท. ๔๐๑ ภาษาไทย
๒. ท. ๔๐๒ ภาษาไทย
๓. ท. ๕๐๑ ภาษาไทย
๔. ท. ๕๐๒ ภาษาไทย

และจัดไว้เป็นวิชาเลือกอีก ๔ รายวิชา จำนวน ๑๒ หน่วยกิต คือ

๑. ท. ๐๑๑ ศิลปการพูด
๒. ท. ๐๒๑ การอ่านและวิจารณ์หนังสือ
๓. ท. ๐๓๑ ภาษาและวัฒนธรรม
๔. ท. ๐๔๑ การประพันธ์
๕. ท. ๐๕๑ วรรณคดีประเภทฉันท์
๖. ท. ๐๖๑ ประวัติวรรณคดี ๑
๗. ท. ๐๖๒ ประวัติวรรณคดี ๒
๘. ท. ๐๗๑ ภาษาไทยธุรกิจ

กรมวิชาการ, . คู่มือแนะแนวการศึกษาและอาชีพ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา,
๒๕๑๘) หน้า ๑ - ๔๕

กรมวิชาการ, . เรื่องเดิม, เล่มเดิม, หน้า ๑๗

นับว่าวิชาภาษาไทยมีความสำคัญและได้รับการสนับสนุนมากขึ้น นักการศึกษาทุกยุคทุกสมัย
 ได้บรรจุวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรเสมอมา แม้สมัยที่ยังไม่มีหลักสูตร เช่น วิชาไวยากรณ์ เป็นลายลักษณ์อักษร
 ก็มีการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ^{๑๐} นักปราชญ์ทางภาษาไทยได้จดหมายเหตุ สือแบบเรียนภาษา-
 ไทยไว้หลายเล่ม เช่น จินตคามดีของพระโหราธิบดี แบบเรียนตำราหลวง (มูลบทบรรพกิจ
 วาหนิตินิกร อักษรประโยค สังโยคพิธาน ไวยากรณ์พิจารณ พิศาลถาวรนต์ อนันตวิภาค เขมรภา-
 ษรมาลา) ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) และแบบเรียนชุดสยามไวยากรณ์
 ของพระยาอุปกิตศิลปสาร เป็นต้น^{๑๑}

แท้จริง ภาษาไทยมีความสำคัญมากเป็นพิเศษอยู่แล้ว เพราะภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของ
 ชาติ "เอกลักษณ์ หมายถึง สิ่งทั้งหลายที่ทำให้ชาติดำรง เป็นชาติอยู่ได้ ภาษาเป็นสิ่งที่ดำรงชาติได้
 ก็อย่างหนึ่ง ประวัติศาสตร์ได้แสดงให้เห็นว่า แม้รักภาษาของตนไว้ไควแล้วถึงจะตกเป็นเมืองขึ้น
 หรืออาณานิคมของชาติอื่นก็ศรัทธา รั้ง ก็ยังรักษาความเป็นตนเองอยู่ได้"^{๑๒} และภาษาไทย เป็นภาษา
 ประจำชาติไทย "ความสำคัญของภาษาย่อมมีมากที่สุด เพราะภาษาไทย เป็น เครื่องหมายแสดง -
 ความเป็นชาติ เป็น เครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจคนทั้งชาติและ เป็น เครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างคน ไทย
 ด้วยกัน"^{๑๓} การศึกษาเล่าเรียนวิชาใด ๆ หรือต้องการสื่อสารกับใคร เรื่องใด ย่อมใช้ภาษา

^{๑๐} สวัสดิ์ จงกล, "วิวัฒนาการของการจัดรูปแบบบริหารการศึกษา" ชุมนุมทางวิชาการ (พระนคร:
 โรงพิมพ์กรุงสยาม, ๒๕๑๘) หน้า ๑๙๓ - ๒๐๖

^{๑๑} เสนีย์ วิลาวรรณ, หลักภาษาไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๐๘) หน้า ๕๕

^{๑๒} มล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, "ความผิดหวังในการศึกษา" จันทร์เกษม
 (ฉบับที่ ๕๗ พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๑๓) หน้า ๓๓

^{๑๓} สุระปะนิย นาคกรทรพ ความสำคัญของภาษาไทยและข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะของภาษา
ไทย (พระนคร: โรงพิมพ์กรุงเทพการพิมพ์, ๒๕๑๔) หน้า

ไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารหนึ่งนั้น กอ สวัสดิ์พณิชย^{๑๔} ไก่กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า

"ภาษาไทยเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่จำเป็นสำหรับคนไทย บางทีนักเรียนยังไม่ทราบในชั้น
 ขอให้นักถึงวิชาที่เรียนในชั้นว่า มีวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยเป็นไม่มี แม้แต่ภาษาต่างประเทศ
 เทศก็ยังต้องใช้ภาษาไทยในบางโอกาส"

เนื่องจากภาษาไทยมีความสำคัญถึงกล่าวแล้ว และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เป็น
 วิชาบังคับ ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อ
 วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๘^{๑๕} จึงคาดว่า จะมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหนังสือคู่มือหลักสูตร
 วัสดุประกอบหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอนและการประเมินผลอยู่บ้าง และ
 ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจยา หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวด
 วิชาภาษาไทย สามารถทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ สามารถ
 สนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรอย่างไร
 ผู้เรียน ครูผู้สอนและผู้บริหารการศึกษาที่มีความต้องการอะไร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรหมวด
 วิชาภาษาไทยอย่างไร วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไรเหมาะสมที่สุดและเกี่ยวข้องกับ
 ความต้องการมากที่สุด เพราะว่ามีนักเรียนส่วนมากไม่ชอบเรียนภาษาไทยมากนัก^{๑๖} และการสอนภาษา
 ไทยมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ เช่น ครูมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาที่สอน ครูใจวิธีสอนแบบบรรยาย
 ตลอดชั่วโมง ครูไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเท่าที่จำเป็น ครูขาดอุปกรณ์การสอนและไม่ใช่

^{๑๔} กอ สวัสดิ์พณิชย ทร, "วิธีเรียนภาษาไทย" คู่มือในการสร้างประสิทธิภาพในการเรียน
 (เอกสารนิเทศการศึกษา, ๒๕๐๓) หน้า ๓๕

^{๑๕} กระทรวงศึกษาธิการ, เรื่อง เกม, เล่ม เกม, หน้าพิเศษ

^{๑๖} คำรง กล้าพากร, "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ป. กศ. คนที่มีต่อภาษาไทย"
 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๗)

อุปกรณการสอน และสอนโดยไม่ใช่จิตวิทยา^{๑๗} ทั้งมีบุคคลบางกลุ่มได้วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับภาษาไทย โดยเฉพาะหนังสือวรรณคดีไทยว่า เป็นเรื่องลามากเหลือไหล ไร้คุณค่า เป็นนิยายน้ำเน่าธรรมดา^{๑๘} มักถ่วงความเจริญทางสมองของผู้เรียน ทำให้เยาวชนโง่งมอยู่กับความคิดเกา ๆ อันจะทำให้ประเทศไทยไม่ก้าวหน้า ประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างมืด ๆ^{๑๙} วรรณคดีบางเล่ม บางเรื่องลำสมัย รัยไ้ระบบทัศนคติ ไม่รัยไ้ประชาชนและไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริง^{๒๐}

อาศัยเหตุดังกล่าวนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย" ขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย การสร้างคู่มือครู การสร้างหนังสืออ่านประกอบ การสร้างอุปกรณการสอน และเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรในคราวต่อไปด้วย

การศึกษาวิจัยและการประเมินผลหลักสูตร อาจจะทำได้หลายวิธี เช่น

๑. พิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร ศึกษาความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างของหลักสูตร
๒. ศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่นวิธีสอน และวัสดุประกอบหลักสูตร เป็นต้น

^{๑๗} ศรีจันทร์ วิชาตรง "ความคิดเห็นของนักศึกษาวชิชาลัยครูในจังหวัดพระนครที่มีต่อวิชาภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔)

^{๑๘} มานพ แก้วสนิท "วรรณคดีไทย: ความสงสัยของคนรุ่นใหม่" ตราชู (ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ สิงหาคม, ๒๕๑๗) หน้า ๕๑

^{๑๙} ถาวร บุญปวัฒน์ "วรรณคดีไทยยุคคนรักนโกลสินทร์สร้างที่นกลีลาหลังให้แกเยาวชนในระบบประชาธิปไตย" สยามรัฐ (๑๑ สิงหาคม, ๒๕๑๖) หน้า ๔

^{๒๐} สุชาติ สวัสดิ์ศรี "วรรณกรรมนอกโรงเรียน" วรรณศิลป์ฉบับเรียน (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, ๒๕๑๗) หน้า ๗๔ - ๗๕

๓. ศึกษาผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตร หมายถึงการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน
 ในการศึกษาวิจัยและประเมินผลหลักสูตร ถ้าวิธีทั้ง ๓ วิธีนี้รวมกันไป ต้องใช้เวลา ก่า-
 ลังคนและกำลังเงินมาก^{๒๑} แต่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัย เฉพาะความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร อัตรา
 เวลาเรียน อัตราคะแนน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์จำเป็นสำหรับหลักสูตร เท่านั้น ว่าเหมาะสม
 และมีประสิทธิภาพเพียงใด และยังได้ศึกษาความต้องการและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ-
หลักสูตรควบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาโครงสร้างและเจตนารมณ์ของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย
๒. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหารการศึกษา ศึกษา นิสิต ก
 หมวดวิชาภาษาไทย และนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย
๓. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของการวิจัย

๑. จะได้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษา
 ไทย
๒. จะได้ทราบความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหารการศึกษา ศึกษา
 นิสิต กหมวดวิชาภาษาไทย และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
๓. จะเป็นแนวทางในการจัดปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย ประมวลการสน
 คุยผู้ครู และกิจกรรมต่าง ๆ

^{๒๑}สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก, รายงานการประชุมทางวิชาการ
เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาในประเทศไทยภาคพื้นเอเชีย ๒๕๑๑ หน้า ๕

๘. จะเป็นประโยชน์หลายทาง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรในโอกาสต่อไป

การดำเนินการวิจัย

๑. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร วารสารและอื่นที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทั่วไป และเฉพาะหมวดวิชาภาษาไทย

๒. ศึกษาข้อมูลโดยการสอบถามหรือสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทย

๓. จัดทำแบบสอบถาม ๔ ชุด คือ

๓.๑ แบบสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

๓.๒ แบบสอบถามนักเรียน

๓.๓ แบบสอบถามผู้บริหารการศึกษา

๓.๔ แบบสอบถามศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทย

แบบสอบถามแต่ละชุดจะประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ ความคิดเห็น เกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย การเรียนการสอน กิจกรรม อุปกรณ์ การสอน ความต้องการและข้อเสนอแนะต่อการจัดการบริหารหลักสูตร

๔. จัดส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งประเภทโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลาง ๕๕ ชุด ส่วนภูมิภาค ๘๐ ชุด ส่งไปยังศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ๑๒ ชุด และให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายตอบ ๒๐๐ ชุด

๕. เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคิดเป็นร้อยละ และทำแถบเลื่อนนำเสนอในรูปตารางประกอบบทความอธิบาย

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของ
  - ๑.๑ ครูสอนวิชาภาษาไทย
  - ๑.๒ ผู้บริหาร
  - ๑.๓ ศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทย
  - ๑.๔ นักเรียน

เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียน

๒. ตัวอย่างประชากร ใช้ครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทยในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และนักเรียน

คำจำกัดความในการวิจัย

ครูสอนวิชาภาษาไทย หมายถึง ผู้มีหน้าที่ทำการสอนวิชาภาษาไทยให้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนชั้นพิเศษ อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการสอนประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย

ศึกษานิเทศก์ หมายถึง ศึกษานิเทศก์ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ในส่วนกลางและเขตการศึกษาทั้ง ๑๒ เขต

นักเรียน หมายถึง นักเรียนของโรงเรียนวัดคฤกษณ์ตรีวิ โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม โรงเรียนอำนวยการศิลปพระนคร และโรงเรียนมาแตร์เดอี ใน กรุงเทพมหานคร

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการสอนประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๑๘

ความจำกัดของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยครั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจาก

๑. ผู้ตอบคำถาม ไม่ตอบคำถามที่ส่งไปให้ หรือตอบไม่ครบทุกข้อ ตอบไม่ตรงตามความจริง หรือไม่ตั้งใจตอบ หรือไม่สนใจตอบแบบสอบถามเท่าที่ควร
๒. แบบสอบถามนี้ อาจสร้างได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด อาจทำให้ข้อมูลของการวิจัยบกพร่องไปบ้าง
๓. ตัวอย่างประชากรน้อย บางโรงเรียนมีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงคนเดียวเท่านั้น
๔. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ เพิ่งใช้มาเพียงหนึ่งภาคเรียนเท่านั้น จึงอาจไม่พบปัญหามากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย